

Rok 1881 - hudební skladatel František Gregora (1819 - 1887)

Dějiny každého kraje procházejí různými návštěvníci, hosté vítání i nezvaní. A tak i městečko Lhenice už mnohokrát vstoupilo na kratší či delší čas do života řady zajímavých osobností. Mnohým z nich se Lhenicko na chvíli stalo nejen poklidnou náručí domova, ale dokonce inspirací a motivem k umělecké tvorbě.

Právě k takovým poutníkům patřil i hudební skladatel František Gregora, zejména v době otevření nové šestitřídní školní budovy (předchůdkyně dnešní pavilonové ZŠ ve Lhenicích). K události došlo před 125 lety, kdy byla škola slavnostně posvěcena a náležitě oslavena v dvoudenním pestrém programu. Stalo se tak dne 24. července 1881.

Dál je zaznamenáno, že za hojné účasti představitelů veřejného života v obci a všech obyvatel proběhlo též svěcení nového školního praporu u sochy sv. Vojtěcha, s následnými bohoslužbami v chrámu sv. Jakuba. Po společném občerstvení, kterého se zúčastnilo 85 hostů, byla uspořádána ještě slavnostní akademie v Krauskopfově hostinci.

Mezi jinými účinkujícími zde tehdy vystoupil i ředitel chóru v Písku pan František Gregora, jenž zkomponoval ke svěcení lhenické školy zvláštní kantátu. Jak asi vypadalo a znělo provedení tohoto oslavného hudebního díla pro sbor, sóla a orchestr, to tedy netuším. Ale v naší galerii vítaných návštěvníků městečka i okolí na stránkách Lhenického zpravodaje dnes může zůstat aspoň malá připomínka skladatelovy památky a jeho hudbou naplněného života.

Netolický rodák František Gregora (1819 – 1887) po studiích na vídeňské konservatoři a tamní varhanické škole jiného Šumavana Josefa Traxlera (Drechslera) působil krátce v Kaplici. Potom dvě léta jako ředitel kůru ve Vodňanech a roku 1851 natrvalo zakotvil v Písku, aby pedagoga obou středních škol.

Slunné místo v naší hudebně-teoretické literatuře stále ještě zaujímá jeho *Nauka o harmonii hudební*, vydaná poprvé nakladatelem Fr. A. Urbánkem v Praze r. 1876. Podle této Gregorovy školy hry na kontrabas se vyučuje dodnes. Ale pan regenschori neučil a nekomponoval jen chrámovou hudbu. Tóny jeho Zednické, Myslivecké, nebo ty ze zpěvníčku „Dvanáctero prstonárodních českých písní s nápěvy z okolí Strakonice“ (1873) a další tři desítky Gregorových písniček se jako pestré korálky z náhrdelníku města na Otavě tenkrát kutálely po celém kraji. Neminuly ani naše Lhenicko.

Přesné datum skladatelova narození – 9. leden 1819 – bylo ověřeno treboňskými archiváři v matrice Netolic na přání prof. dr. Bohumíra Štědrone pro Čs. hudební slovník (1963) a v biografii bývá užíváno správně. U dne Gregorovy smrti se životopisci i vlastivědná publicistika shodně přiklání k datu 27. leden 1887. Pro úplnost dodávám, že čtenáři, kteří stejně jako já rádi listují hodně starými časopisy, mohou objevit Gregorův portrét a nekrolog např. v jedenáctém čísle časopisu Světozor na stránkách 173-174, kde má dataci úmrtí starší o jeden den.

Píše se tam: „S těžkým srdcem konáme smutnou povinnost. Nečekaně jest nám plniti dnes rubriku tuto. František Gregora, ředitel kůru v Písku, starý zasloužilý skladatel, zemřel 26. ledna ve ctihodném věku 68 let. Pracoval bez hluku, ale neúmorně jako vzorný učitel a výtečný český muzikant. Zanechal tisíce vděčných žáků a mnoho skladeb, z nichž některé v rukopise, k jichž uveřejnění snad nyní po smrti jeho dojde!“

Literatura:

Světozor, roč. XXI, č. 11 (1024), Praha 11. února 1887.

Václav Starý a kol.: Lhenice - zahrada jižních Čech (1283 - 1983). Lhenice 1983.

Jan Bumba: 400 let školy lhenické od první písemné zmínky (1596 - 1996). Lhenice 1996.

Miloslav Trnka